

De hjemløses tog

af Erling Kristensen - Københavns Socialdemokrat den 12. marts 1928

1. Her kommer vi hjemløses støvede tog
i savnets langmodige takt.
Vi søger at tolke i tavshedens sprog
det ord, ingen sjæle fik sagt,
den rædsel for livet, der følger et sind,
der aldrig har ejet et hjem,
den kvælende nød
ved frostjordens skød,
der driver os håbløse frem.
2. Når lysene tændtes og skumringen drev
ind over den hældende dag,
da stod vi herude, hvor stjernerne skrev
på himlens tindrende tag,
hvor snekvidret håned vor hullede sko,
og stilheden spandt om vor kval,
hvor rimstjerners fald
og isrevneskrald
drev gæk over vinterens val.
3. I andre, der ejer blot lidt af et hjem,
men over en tærskel har ret - -
I aner vel ej, hvad der driver os frem,
og hvad der herude er grædt.
Og I, der har kister med dyner på loft,
I ler ad vort tritløse tog,
og lukker jer ind
for vinterens vind,
I fatter vel ikke vort sprog.

4. Og videre vi går på den håbgolde jord,
forsvinder et steds i det grå.

Men bag os fortæller vort savntunge spor
om vejen, en hjemløs må gå.

Og svinder med listende lyd vore skridt

bag kimingens lyddøde skælv,

da sukker i ud

og takker jer Gud,

at I lige har nok til jer selv.

5. Vi vandrer, vi vandrer, ved ikke hvorhen,
vi dukker os, lyssky og går.

Engang var vi håbende drenge og mænd,

der troede på grotid og vår.

Vi vandrer, vi vandrer mod frostdødens dal,

måske mod en stråstrøet bås.

Til hygge og hjem

vi aldrig fandt frem.

For os var alverden i lås.